

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 grudnia 1970 r.

w sprawie udzielania przedsiębiorstwom gospodarki komunalnej dopłat budżetowych.

Na podstawie § 51 pkt 2 uchwały nr 177 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski Nr 40, poz. 294) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o uchwale, należy przez to rozumieć uchwałę nr 177 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski Nr 40, poz. 294),
- 2) o przedsiębiorstwie, należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo gospodarki komunalnej, objęte przepisami uchwały,
- 3) o zjednoczeniu, należy przez to rozumieć zjednoczenie przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w miastach wyłączonych z województw lub wojewódzkie zrzeszenie przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej albo wydział gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium wojewódzkiej rady narodowej w województwie, w którym nie zostało utworzone zrzeszenie,
- 4) o organie finansowym, należy przez to rozumieć:
 - a) wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) i powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat),
 - b) prezydium rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu albo osiedla, której przedsiębiorstwo podlega,
- 5) o wydziale gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, należy przez to rozumieć:
 - a) dysponenta głównego części budżetu terenowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) i powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat),
 - b) prezydium rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu albo osiedla, której przedsiębiorstwo podlega.

§ 2. 1. Jeżeli obowiązujące opłaty i stawki taryfowe nie pokrywają planowanych kosztów własnych świadczonych usług (wyróbów), powiększonych o podatek obrotowy i marżę zysku, przedsiębiorstwo otrzymuje na wyrównanie różnicy odpowiednią dopłatę z budżetu.

2. Wysokość dopłaty budżetowej ustalana jest przy uchwalaniu planu i budżetu właściwej rady narodowej i powinna uwzględniać łącznie wszelkie formy działalności podstawowej przedsiębiorstwa.

3. Dopłata budżetowa powinna zapewniać planowaną marżę zysku w wysokości:

- 1) 5% — w jednobranżowych przedsiębiorstwach komunikacji miejskiej,
- 2) 3% — w pozostałych przedsiębiorstwach.

4. Zmiana w ciągu roku wysokości planowanej dopłaty budżetowej może nastąpić wskutek zmiany rentowności przedsiębiorstwa spowodowanej warunkami od niego niezależnymi.

5. Przedsiębiorstwo otrzymuje z wydziału gospodarki komunalnej i mieszkaniowej ogólną kwotę planowanych dopłat budżetowych na zadania określone w planie rocznym, stanowiące podstawę ustalania dopłat. Dopłaty budżetowe podlegają zróżnicowaniu w okresach kwartalnych zależnie od sezonowości usług występującej w poszczególnych kwartałach. Zróżnicowanie dopłat następuje na podstawie zatwierdzonego planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa.

6. Zwiększenie w ciągu roku wysokości planowanej dopłaty budżetowej z tytułu przekroczenia planu usług deficytowych przedsiębiorstwa uzależniona się od przyznania przez prezydium rady narodowej dodatkowej dopłaty.

7. Jeżeli zaplanowana w budżecie roczna suma dopłat budżetowych nie wystarcza na pokrycie należnych dopłat wskutek przekroczenia za zgodą prezydium rady narodowej planu świadczonych usług, przedsiębiorstwo zmniejsza roczną kwotę wpłat z zysku do budżetu o różnicę między planowaną a należną sumą dopłat. Jeżeli ponadplanowa dopłata budżetowa jest wyższa od należnych wpłat z zysku do budżetu, przedsiębiorstwo otrzymuje na pokrycie tej różnicy środki z budżetu właściwej rady narodowej.

8. Do czasu otrzymania dopłaty budżetowej na pokrycie różnicy, o której mowa w ust. 7, przedsiębiorstwo może otrzymać pożyczkę ze środków funduszu rezerwowego zjednoczenia (§ 31 ust. 1 pkt 5 uchwały), a w razie braku środków tego funduszu może korzystać z kredytu bankowego na zasadach ustalonych przez bank finansujący.

§ 3. Wysokość dopłaty budżetowej powinna być ustalana:

- 1) w jednobranżowych przedsiębiorstwach wodociągów i kanalizacji — w stosunku do 1 m³ sprzedanej wody,
- 2) w jednobranżowych przedsiębiorstwach komunikacji miejskiej — w stosunku do przebiegu wozu na trasie o długości jednego kilometra, zwanego dalej „jednostką przebiegu”,
- 3) w innych przedsiębiorstwach gospodarki komunalnej — proporcjonalnie do wartości sprzedaży działalności podstawowej.

§ 4. 1. W terminie do dnia 7 każdego miesiąca przedsiębiorstwo otrzymuje zaliczkowo jedną trzecią planowanej na kwartał dopłaty budżetowej.

2. W kwartalnych i rocznych sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstwo wykazuje dopłaty budżetowe należne za dany okres sprawozdawczy. W terminie 7 dni od daty sporządzenia kwartalnego i rocznego sprawozdania finansowego wydział gospodarki komunalnej i mieszkaniowej przekazuje różnicę należnych przedsiębiorstwu dopłat budżetowych.

3. Przy ustalaniu i rozliczaniu należnych dopłat budżetowych przedsiębiorstwo sporządza raz na kwartał zestawienie na formularzach według wzoru Min. Fin. nr 2093, 2094, 2095.

4. Jeżeli przekazane przedsiębiorstwu zaliczkowo dopłaty budżetowe przekraczają kwotę należnych dopłat, organ finansowy zalicza nadpłacone kwoty na poczet okresu następnego lub zażąda zwrotu tych kwot w określonym terminie.

§ 5. 1. W razie nieotrzymania w terminie dopłaty budżetowej przedsiębiorstwo dokonuje wpłaty z zysku do budżetu jedynie w wysokości różnicy między należną od przedsiębiorstwa wpłatą z zysku a przysługującą mu dopłatą.

2. W razie otrzymania dopłaty budżetowej przedsiębiorstwo obowiązane jest dokonać w ciągu 5 dni przelewu z tytułu różnicy wpłaty z zysku do budżetu.

§ 6. Organ finansowy może wstrzymać przekazanie należnych dopłat budżetowych przedsiębiorstwu, które nie złożyło rozliczenia i nie dokonało wpłat w obowiązujących terminach.

§ 7. 1. W przedsiębiorstwie wodociągów i kanalizacji do ustalenia i rozliczenia należnej przedsiębiorstwu w okresie sprawozdawczym dopłaty budżetowej do 1 m³ sprzedanej wody (wzór Min. Fin. nr 2093) przyjmuje się:

- 1) w planie — ilość m³ wody planowanej do sprzedaży, pomnożoną przez kwotę stanowiącą różnicę między planowanym jednostkowym kosztem własnym sprzedaży działalności podstawowej, zwiększonym o 3% marży zysku, a planowaną średnią ceną sprzedaży,
- 2) w wykonaniu — sprzedaną ilość m³ wody, pomnożoną przez planowaną kwotę dopłaty budżetowej do 1 m³ wody.

2. Przez planowaną średnią cenę sprzedaży należy rozumieć ogólną wartość planowanej sprzedaży działalności podstawowej bez dopłaty budżetowej, podzieloną przez ilość m³ wody planowanej do sprzedaży.

3. Planowany jednostkowy koszt własny sprzedaży ustala się, dzieląc sumę planowanych na dany okres kosztów wszystkich form działalności podstawowej łącznie, zwiększonych o 3% marży zysku, przez ilość m³ wody planowanej do sprzedaży w tym samym okresie.

4. Należne przedsiębiorstwu dopłaty budżetowe za okres sprawozdawczy oblicza się od początku roku do ostatniego dnia okresu sprawozdawczego i zmniejsza się je o dopłaty za poprzednie kwartały.

§ 8. W przedsiębiorstwie komunikacji miejskiej podstawą do ustalania i rozliczania dopłaty budżetowej jest plan jednostek przebiegu opracowany według wzoru Min. Fin. nr 2095 i zatwierdzony przez jednostkę nadrzędną.

§ 9. 1. W planie, o którym mowa w § 8, należy dla poszczególnych traktacji wyodrębnić, w granicach ogólnej liczby jednostek przebiegu, jednostki przebiegu wykonywane przez wozy dodatkowe w godzinach największego nasilenia ruchu (godziny szczytu).

2. Przez poszczególne traktacje należy rozumieć traktacje tramwajową, autobusową, trolejbusową, taksówkową osobową, taksówkową bagażową i mikrobusową.

3. Szczegółowe określenie jednostek przebiegu i zasady ich planowania oraz zasady opracowywania rozkładów jazdy dla poszczególnych traktacji ustalają odrębne przepisy.

§ 10. 1. W celu obliczenia planowanej dopłaty budżetowej w poszczególnych traktacjach należy od kwoty planowanych kosztów, zwiększonych o 5% marży zysku, odjąć planowaną wartość sprzedaży.

2. W traktacjach deficytowych oraz w traktacjach wykazujących rentowność poniżej 5% różnica, o której mowa w ust. 1, stanowi planowaną dopłatę budżetową.

3. W traktacjach wykazujących rentowność powyżej 5% różnica, o której mowa w ust. 1, stanowi część zysku, o którą należy zmniejszyć planowaną dopłatę budżetową dla traktacji deficytowych.

4. Planowana dopłata budżetowa do całokształtu działalności podstawowej przedsiębiorstwa stanowi sumę dopłat budżetowych w traktacjach deficytowych, zmniejszoną o część zysku, o której mowa w ust. 3.

§ 11. W celu rozliczenia planowanej dopłaty budżetowej w poszczególnych traktacjach przedsiębiorstwo ustala:

- 1) planowaną dopłatę do jednostki przebiegu — wynikającą z podzielenia ogólnej sumy planowanej dopłaty dla określonej traktacji przez planowaną do wykonania liczbę jednostek przebiegu,
- 2) planowany koszt jednostki przebiegu — wynikający z podzielenia planowanych kosztów określonej traktacji, zwiększonych o 5% marży zysku, przez liczbę planowanych jednostek przebiegu.

§ 12. 1. Niewykonanie zaplanowanych jednostek przebiegu przez wozy całodzienne i w godzinach szczytu przez wozy dodatkowe w traktacjach objętych planowaną dopłatą budżetową stanowi podstawę do zmniejszenia w przedsiębiorstwie planowanej dopłaty budżetowej.

2. Kwotę, o którą należy zmniejszyć planowaną dopłatę budżetową, oblicza się mnożąc liczbę jednostek przebiegu nie wykonanych przez wozy całodzienne i w godzinach szczytu przez wozy dodatkowe przez planowaną dopłatę do jednostki przebiegu w każdej traktacji.

§ 13. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo przekroczy zaplanowaną liczbę jednostek przebiegu w traktacjach planowo-deficytowych, może otrzymać dodatkową dopłatę budżetową:

- 1) na jednostki przebiegu wykonane ponad plan przez wozy całodzienne w wysokości planowanej dopłaty budżetowej do jednostki przebiegu,
- 2) na jednostki przebiegu wykonane ponad plan przez wozy dodatkowe w godzinach szczytu w wysokości planowanego kosztu jednostki przebiegu (§ 11 pkt 2).

2. Kwotę dodatkowej dopłaty budżetowej oblicza się mnożąc:

- 1) liczbę wykonanych jednostek przebiegu wozów całodziennych przez planowaną dopłatę budżetową do jednostki przebiegu,
- 2) liczbę wykonanych jednostek przebiegu wozów dodatkowych przez planowany koszt jednostki przebiegu.

3. Dopłaty dodatkowe nie mogą występować w traktacji taksówkowej.

§ 14. Jeżeli przedsiębiorstwo wykona w traktacjach objętych planowaną dopłatą budżetową dodatkowe jednostki przebiegu w jednych traktacjach i jednocześnie nie wykona planu jednostek przebiegu w innych traktacjach, wówczas ustala się:

- 1) dodatkową dopłatę za dodatkowe jednostki przebiegu (§ 13),
- 2) kwotę z tytułu niewykonania planu jednostek przebiegu (§ 12),
- 3) różnicę między dodatkową dopłatą a kwotą z tytułu niewykonania planu jednostek przebiegu, przy czym różnica ta stanowi bądź zmniejszoną dodatkową dopłatę budżetową, bądź — gdy kwota za niewykonanie jednostek przebiegu jest większa od dodatkowej dopłaty — sumę, o którą należy zmniejszyć planowaną dopłatę budżetową.

§ 15. 1. Podstawą do ustalenia i rozliczenia należnej przedsiębiorstwu w okresie sprawozdawczym dopłaty budżetowej, obliczonej proporcjonalnie do wartości sprzedaży (§ 3 pkt 3), jest kwota planowanej dopłaty budżetowej za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego (wzór Min. Fin. nr 2094).

2. Planowaną kwotę dopłaty budżetowej otrzymuje się przez odjęcie od planowanych kosztów własnych sprzedaży działalności podstawowej, zwiększonych o 3% marży zysku, planowanej na ten sam okres wartości sprzedaży działalności podstawowej. Otrzymaoną w ten sposób dopłatę budżetową należy powiększyć o podatek obrotowy.

3. W celu ustalenia należnej dopłaty budżetowej za okres sprawozdawczy należy:

- 1) obliczyć planowaną stawkę dopłaty budżetowej na 1 zł sprzedaży, którą otrzymuje się przez podzielenie plano-

wanej sumy dopłaty budżetowej bez podatku obrotowego za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego przez sumę wartości sprzedaży działalności podstawowej bez dopłaty budżetowej za ten sam okres,

- 2) pomnożyć sumę wartości sprzedaży działalności podstawowej podlegającej dopłacie budżetowej (§ 2 ust. 5 i 6) za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego przez stawkę planowanej dopłaty budżetowej na 1 zł wartości sprzedaży, wynikającą z obliczenia określonego w pkt 1.

Ustaloną dopłatę budżetową należy powiększyć o podatek obrotowy. Uzyskana w ten sposób kwota stanowi sumę należnej dopłaty budżetowej za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego.

4. Sumę dopłaty budżetowej należnej za kwartał otrzymuje się przez odjęcie od kwoty ustalonej w sposób określony w ust. 3 kwot dopłat budżetowych należnych za poprzednie kwartały okresu sprawozdawczego.

§ 16. Organy finansowe sprawdzają prawidłowość rozliczeń przedsiębiorstw z tytułu dopłat budżetowych na podstawie rocznych zadań planowych przedsiębiorstw, rozliczeń kwartalnych i rocznych oraz wskaźników planów techniczno-ekonomicznych.

§ 17. Traci moc zarządzenie Ministrów Finansów i Gospodarki Komunalnej z dnia 14 lutego 1969 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw gospodarki komunalnej (Monitor Polski Nr 6, poz. 61).

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Trendota

39

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 stycznia 1971 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej central zjednoczeń przemysłowych i budowlano-montażowych, objętych planowaniem centralnym.

Na podstawie § 75 pkt 2 uchwały nr 176 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw, kombinatów i zjednoczeń przemysłowych oraz budowlano-montażowych, objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 40, poz. 293) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy central zjednoczeń objętych przepisami działu III uchwały nr 176 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw, kombinatów i zjednoczeń przemysłowych oraz budowlano-montażowych, objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 40, poz. 293), zwanej dalej „uchwałą”.

§ 2. 1. Centrala zjednoczenia prowadzi działalność na podstawie rocznego planu finansowego, który obejmuje:

- 1) koszty i dochody (inne źródła pokrycia) związane z działalnością centrali zjednoczenia dotyczącą:
 - a) zarządzania i koordynacji działalności zgrupowanych w zjednoczeniu przedsiębiorstw,
 - b) świadczeń usług socjalnych i kulturalnych zatrudnionym w centrali zjednoczenia pracownikom i członkom ich rodzin w zakresie określonym odrębnymi przepisami (zakładowa działalność socjalna),
 - c) świadczeń dla innych jednostek, np. wynajem lokalu we własnym budynku administracyjnym, garaży — zwanej dalej „inną działalnością”,
 - d) gospodarczej działalności prowadzonej ze środków funduszu przedsięwzięć gospodarczych i funduszu branży,
 - e) gospodarczej działalności prowadzonej przez jednostki nie wydzielone (komórki wewnętrzne) centrali zjednoczenia, zwane dalej „jednostkami nie wydzielonymi”,
- 2) wielkość limitowanego zatrudnienia i funduszu płac oraz dane kalkulacyjne co do średniej płacy pracowników wykonujących działalność, o której mowa w pkt 1, z wyszczególnieniem kategorii tych pracowników,
- 3) zestawienie łącznego wyniku finansowego centrali zjednoczenia (§ 4).

2. Jednostki i zakłady wchodzące w skład centrali zjednoczenia i działające na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, zwane dalej „jednostkami i zakładami”, sporządzają plany techniczno-ekonomiczne lub plany finansowe według zasad, jakie obowiązują przedsiębiorstwa danego typu (lub inne jednostki posiadające osobowość prawną).

§ 3. 1. Koszty i dochody działalności centrali zjednoczenia, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, planowane są na podstawie:

- 1) kwotowych norm wpłat obciążających koszty własne przedsiębiorstw i kombinatów zgrupowanych w zjednoczeniu, o których mowa w § 65 ust. 1 uchwały,
- 2) wytycznych dotyczących liczby zatrudnionych oraz osobowego i bezosobowego funduszu płac poszczególnych central zjednoczeń, ustalonych przez właściwego ministra na podstawie uchwały Rady Ministrów w sprawie projektu budżetu Państwa, określających globalną kwotę osobowego i bezosobowego funduszu płac oraz liczbę zatrudnionych dla wszystkich central zjednoczeń i central jednostek równorzędnych,
- 3) planów przedsięwzięć gospodarczych, o których mowa w § 59 i § 62 ust. 1 uchwały,
- 4) planów kosztów i dochodów jednostek nie wydzielonych,
- 5) planu kosztów i dochodów zakładowej działalności socjalnej, sporządzonego na podstawie norm wydatków i zasad finansowania tej działalności, wynikających z odrębnych przepisów,
- 6) planu kosztów i dochodów innej działalności.

2. Limity zatrudnienia i funduszu płac jednostek i zakładów powinny mieścić się w ramach limitów wyznaczonych dla przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu, chyba że na podstawie odrębnych przepisów jednostka lub zakład nie ma limitowanego zatrudnienia.

§ 4. Łączny wynik finansowy centrali zjednoczenia stanowi sumę wyników finansowych jednostek nie wydzielonych oraz jednostek i zakładów (§ 2 ust. 2); odpowiednio zwiększoną lub zmniejszoną o dodatnie lub ujemne saldo rachunku wyrównawczego cen (§ 10 ust. 4 uchwały).